

רע"פ 323/17 - אמג'ד יאסין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 323/17 - א'

כבוד השופט ס' ג'ובראן
אמג'ד יאסין

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 29.11.2016 בעפ"ג 42419-07-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל - נשיא, ש' בורשטיין וד' עטר; ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד ד"ר ניר שינדרמן

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל, השופט ש' בורשטיין והשופטת ד' עטר) בעפ"ג 42419-07-16 מיום 29.11.2016, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (השופטת נ' בכור) בת"פ 14-01-23389 מיום 14.6.2016.

2. נגד המבקש הוגשו כתבי אישום המייחסים לו עבירות של הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); נסיון הסעה ברכב של תושב זר השוהה שלא כדיון, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הפרעה לעובד ציבור, לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין; והסעת נוסעים בשכר, לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. על פי עובדות כתבי האישום הראשון, ביום 21.9.2013 נהג המבקש במונית מסחרית מכיוון איו"ש לתוככי מדינת ישראל, עת נעצר לבדיקה במחסום. במהלך הבדיקה נתבקש המבקש לפתוח את הדלת, אך טען עמוד 1

שהיא לא נפתחת; אזי נכנס החייל מחלקו הקדמי של הרכב וזיהה שני תושבים זרים שכובים על רצפת הרכב. עוד פורט בכתב האישום, כי המבקש הסיע את השניים בתמורה לשכר. על פי כתב האישום השני, הסיע המבקש שלושה תושבי אזור ללא אישור שהייה או תעסוקה בישראל, על כביש 40 לכיוון רעננה.

המבקש הורשע על יסוד הודאתו בשני כתבי האישום. בית משפט השלום גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, למשך שנתיים מיום שחרורו; פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה במשך 4 חודשים מיום שחרורו; ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה במשך חודשיים על תנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, למשך שנה יום שחרורו.

3. בערעורו בבית המשפט המחוזי גרס המבקש כי חלף עונש המאסר בפועל שהוטל עליו היה מקום להורות על עבודות שירות. המבקש גרס כי עובר לתסקיר שירות המבחן ולטיעונים לעונש, הוא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, ומבקש להפנותו לתסקיר שירות מבחן נוסף. עוד טען המבקש כי מתחם הענישה שנקבע החמיר אתו יתר על המידה, וכי היה מקום לקבוע מתחם שבין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בודדים. עוד טען המבקש כי בית משפט השלום לא התייחס לנסיבותיו האישיות, לרבות גילו המבוגר, התנהגותו הנורמטיבית והסתבכותו הכלכלית. בית המשפט המחוזי בחן את גזר דינו של בית המשפט המחוזי ומצא שאין מקום להתערב בו. בין היתר צוין כי גזר הדין התייחס לעובדה שהעבירה שתוארה בכתב האישום השני בוצעה עת עמד נגדו הליך פלילי נוכח המתואר בכתב האישום הראשון. עוד פורט כי מתחם הענישה הולם את מדיניות הענישה במעשים שנעשו בנסיבות דומות. בנוסף ציין בית המשפט המחוזי כי בית משפט השלום התייחס לנסיבותיו האישיות של המבקש - ובהן בין היתר הודאתו שחסכה זמן שיפוטי ומצבו הכלכלי הבעייתי - וכן לתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של המבקש, לפיו המבקש הוא בעל עמדות בעייתיות ביחס לחוק ואינו נוטל אחריות על מעשיו. נוכח דברים אלה, והיות שהעונש שנקבע הוא בגדרו של מתחם הענישה שהוסכם על הצדדים בהסכם הטיעון, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש. ומכאן בקשתו זו.

4. בבקשתו לפני גורס המבקש כי עניינו מהווה חריג המצדיק מתן רשות ערעור. המבקש משליך את עיקר יהבו בצורך לקבוע המלצות "בנוסח אחיד וברור" בפרק ההמלצות אשר בתסקיר שירות המבחן, זאת נוכח משקלן המשמעותי בגזירת העונש, כך לשיטתו. לדידו, במקרה שההמלצה אינה חד-משמעית וניתנת לפרשנות, יש לפרשה כפועלת לטובת הנאשם. נוסף על כך, לשיטת המבקש בקשתו מעוררת "בעיה אנושית מצפונית", נוכח העובדה שבוצעה הערכה ראשונית לעבודות שירות בטרם נקבע עונשו, וכך נוצרה אצל ציפיה כי יוטל עליו עונש אשר ירוצה בעבודות שירות. נוכח האמור, ונוכח נסיבותיו האישיות - ובפרט, היעדר עבר פלילי, אורח חייו הנורמטיבי עד ביצוע העבירות ומצבו הכלכלי הקשה שכלל פשיטת רגל - יש מקום להקל בעונשו בכך שחלף עונש המאסר בפועל, יוטל עליו עונש אשר ירוצה בעבודות שירות.

5. אין בידי לקבל את הבקשה. הלכה היא כי אין מעניקים רשות ערעור שנייה אלמלא הבקשה מעוררת סוגייה עקרונית, בעלת חשיבות כללית - משפטית או ציבורית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)); או מעלה של שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות אותו מקרה (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בבקשה שלפניי. יתרה מזאת, הלכה היא שטענות שעניינן חומרת העונש לא מקימות עילה לדיון בגלגול שלישי, למעט במקרים של חריגה משמעותית ממתחם הענישה (רע"פ 9963/16 ליברטי נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.12.2016)); רע"פ 8359/16 ג'ראיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.11.2016); רע"פ 6167/11 ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל (19.2.2012)). בעניינינו, חריגה שכזאת לא נטענה, ומכל מקום לא מצאתי שבמקרה שלפניי קיימת חריגה משמעותית ממתחם הענישה - זאת ביתר שאת נוכח קביעת

העונש בתוך מתחם הענישה שהוסכם על הצדדים במסגרת הסדר הטיעון (רע"פ 7971/15 גלקולי נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (25.1.2016); ע"פ 1454/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (10.8.2015)).

6. אשר לטענתו של המבקש בעניין תסקיר שירות המבחן - איני סבור כי זו מעוררת שאלה עקרונית בעלת השלכות רחב. הלכה ידועה היא שתסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר חשוב, הוא אך מהווה המלצה בלבד, ואינו מחייב את בית המשפט, אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מזה של שירות המבחן (רע"פ 8054/16 חזוט נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.12.2016); רע"פ 1756/16 ימיני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.3.2016); רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.6.2015)).

7. סוף דבר הבקשה נדחית. משכך, ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע העונש מתייתרת.

ניתנה היום, י"ג בטבת התשע"ז (11.1.2017).

שׁוֹפֵט
